

Ohlášky – neděle 10. 4. 2022

Dnes prožíváme **Květnou neděli – začíná Svatý týden.**

- Čtvrtek 14. 4. 2022 – **Zelený čtvrtek**
- Pátek 15. 4. 2022 – **Velký Pátek**
- Sobota 16. 4. 2022 – **Bílá sobota**
- Neděle 17. 4. 2022 bude **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně.**

- **Missa chrismatis** - Zelený čtvrtek 14.4.22 09:00 katedrála sv. Štěpána **Litoměřice**
- **Pobožnost křížové cesty** se budeme modlit naposledy **v pátek 15. 4. 2022** v 17:00 před Velkopátečními obřady.

Přehled bohoslužeb v období 10. 4. – 18. 4. 2022 v kostele sv. Václava v Lovosicích:

- 10. 4. **Květná neděle** – 9:00 (mše sv.)
- 12. 4. úterý Svatého týdne – 8:00 (mše sv.)
- 13. 4. středa Svatého týdne – 8:00 (mše sv.)
- 14. 4. **Zelený čtvrtek** – 17:30 (mše sv. na památku Večere Páně)
- 15. 4. **Velký pátek** - 17:30 (Velkopáteční obřady)
- 16. 4. **Bílá sobota** – 19:00 (Velikonoční vigilie)
- 17. 4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – 10:30** (mše sv.)
- 18. 4. **Pondělí velikonoční – 9:00** (mše sv.)
- 19. 4. úterý mše sv. **nebude**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

V zimním období jsou mše sv. v úterý, ve středu a ve čtvrtek ve **farní kapli.**

Neděle, 17. dubna·
3. neděle v měsíci **08:00**
Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
Mše sv. NEBUDE

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli je na faře každé pondělí od 18h
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 20 (2022)
10. 4. 2022

Květná neděle



Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Youcat (14. + 15. část)

Seznámil se zde s kněžími a cítil k nim „bratrské“ pouto: „Znovu jsem pro sebe objevil jistou podobu kolektivního života, s jakou jsem se od dob École Normale už nesešel, a jedno musím přiznat: Byl jsem tam šťastný.“ Sartre se už začal zabývat trhlinou ve vlastní duši, velkým otcovským traumatem, ale nakonec k tomu nedošlo. Přesto však zůstává skutečností, že napsal „Bar-Jonu“, aby tím „vytvořil co možná nejširší společenství mezi křesťany a nekřesťany“.

Co ze své podstaty ukazuje Bůh tím, že nám posílá svého Syna? Proč se Bůh stal v Ježíši člověkem? Co znamená, že Bůh je láska?

Drama obsahuje dechberoucí pasáž, v níž Sartre vysvětluje svou bezbožnost. Bar-Jonovi vkládá do úst tato slova: „Bohočlověk, Bůh z našeho ubohého masa, Bůh, který by byl ochoten osvojit si tu slanou pachut, kterou cítíme v ústech, když nás celý svět opustil, Bůh, který by byl předem ochoten trpět tím, čím dnes trpím já... Tedy to je pitomost!“

Na jiném místě jeho hrdina Bar-Jona říká: „Kdyby se Bůh kvůli mně stal člověkem, miloval bych ho. Jedině jeho. Pak by mezi ním a mnou bylo pouto a ani všechny cesty mého života by nestačily k vyjádření mé vděčnosti, Bůh, který by se stal člověkem z našeho milého ubohého masa a krve, Bůh, který by na sebe vzal utrpení. Takové, které dnes snášim já. Ano, kdyby se Bůh stal pro mě člověkem, miloval bych ho... Jenže který Bůh by něco takového dokázal?“

Papež Benedikt XVI. říká: „**Bůh je tak veliký, že dokáže být malý. Bůh je tak mocný, že dokáže být zranitelný a přichází k nám jako bezbranné dítě, abychom ho mohli milovat.**“

(z knihy Youcat: Kurz víry)

Není pohoršlivě nazývat Marii Boží „Matkou“?

Sartrova Maria prohlásí: „Tento Bůh je mé dítě. Toto božské tělo je mým tělem. Je učiněn ze mě, má mé oči a také ústa mají podobu mých. Podobá se mi. Je to Bůh, a přitom se mi podobá... Žádná žena neměla svého Boha pro sebe tak jako já. Úplně malíčkého Boha, kterého lze vzít do náručí a zahrnout polibky, teploučkého Boha, který se usmívá a dýchá, Boha, jehož se lze dotknout a který žije.“

Může se církev v otázkách víry mýlit?

Žádný biblický výrok nevyvolal vně i uvnitř církve takový poprask, jako Jan 1,14: „**A Slovo (= Bůh) se stalo tělem a přebývalo mezi námi.**“

Bůh, který se stal tělem, to byla naprosto šokující představa pro Řeky – vyznavače ducha, kteří se právě zbavili svého absurdního Olympu plného božstev.

Dokonce sama církev plodila proti tomuto výroku jedno bludné učení za druhým. Monofyzité učili, že Kristus není zároveň pravý Bůh a pravý člověk, ale že má pouze božskou přirozenost.

Subordinacionisté učili, že Ježíš byl jakýmsi bohem druhé kategorie, nikoli tedy rovný Otci a Duchu Svatému.

Adopcianisté tvrdili, že Kristus byl pouhým člověkem; avšak Bůh ho při křtu v Jordánu „adoptoval“ za syna. Docketisté zase učili, že Kristus byl skutečně Božím Synem, avšak měl pouze zdánlivé tělo, a proto také na kříži pouze zdánlivě zemřel.

Co znamená, že Ježíš Kristus je zároveň pravý Bůh a pravý člověk?

Cařihradský biskup a patriarcha Nestorius žijící v pátém století byl na koncilu v Efesu zbaven úřadu, protože trval na tom, že nemůže uznávat za Boha „dvou či tříměsíční dítě“.

4/ Jak si udržet lásku v manželství

Existuje nějaký recept, jak si udržet lásku? Určitě jich je stejně jako příběhů o opravdové lásce. Sám si vám dovolím nabídnout jeden, který jsem objevoval postupně, za všechna ta léta své služby. Lidé se někdy diví, že kněží udělají rady ohledně manželského života, i když jsou sami svobodní. Jenže naše služba zahrnuje i naslouchání, přičemž někdy strávíme celé hodiny řešením důvěrných záležitostí manželských párů všeho věku, takže máme dobrou školu. Lidé, kteří za námi přicházejí, nás prosí, abychom jim v jejich těžkostech pomohli najít Boha, a z tohoto titulu jsou kněží oprávněni pomáhat i manželům. Ovšemže neváháme posílat páry k psychologům či manželským poradcům, na druhou stranu jim ale někdy můžeme poskytnout nový pohled na situaci prostřednictvím

modlitby, odpuštění, trpělivosti a rozhovoru ve světle Ježíšova učení. Jedno druhé nevylučuje.

Výroční den svatby

Kdykoli při kázání mluvím o manželství, radím párům, aby si, pokud možno, vyhradili jeden večer v měsíci na své „rande“. Jednou za mnou přišel po skončení svatebního obřadu asi šedesátiletý pán a hrdě mi povídá: „Otče, děkuji za vaše kázání. Se svou ženou chodíme do restaurace každý měsíc už víc než čtyřicet let, přesně v ten den, kdy jsme se brali!“ Nápad s datem svatby mi připadá geniální. Jestliže jste se brali 19. května, domluvte se, že určíte vaše pravidelné rande na devatenáctého každého měsíce nebo tak nějak.

Žádné vyřizování účtů

Vyprávěl jsem o svém objevu svým přátelům, jednomu manželskému páru, ale manžel nevypadal příliš nadšeně. Trochu jsem vyzvídal a zjistil jsem, že bývali členy Společenství manželů Notre-Dame. Tohle hnutí dobře znám, protože jsem měl možnost ještě jako mladý kněz doprovázet jednu z jejich skupin. Společenství přináší mnoho ovoce. Jde o to, že několik manželských párů se každý měsíc schází s duchovním doprovázejícím, společně pracují na nějakém tématu a vyhodnocují své angažmá v rámci hnutí. K jejich závazkům patří i povinné hodnocení. Manželé si musí vyhradit jeden večer v měsíci, kdy analyzují svou situaci. Můj známý měl trochu „kopřivku“ z těchto schůzek, kde se hodnotí, co funguje a co ne. Nikdy není příjemné něco si v páru vyřikávat. Totéž platí i pro pracovní život a život v církvi – jednou za čas nemusí být podobné vyladění od věci. Nicméně svého farníka jsem musel ujistit, že mu navrhuji něco zcela jiného: Nemělo by se jednat o schůzku se skládáním účtů, ale výhradně o rande. Nejde o řešení problémů, ale především o rozdmýchání plamene vzájemné lásky. Mimochodem mám za to, že Společenství manželů Notre-Dame už také změnilo přístup, nyní mluví o radostném zhodnocení situace. Tato schůzka se tedy musí odehrát mimo domov a samo sebou bez dětí či přátel, pouze „ona a on“.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)
